

מאה זהה

בן יעקב ושלושנה
נולד ביום יג אדר
תרפ"ח 11.3.28
נפל ביום ז' ניסן
תש"ח 16.4.48

משה נולד בטבריה. את לימי ילדותו עבר בעיר התחתיות, שהייתה מוקפת אוכלותסיה ערבית. כך חובל להתיצב עם בגרותו מול בני האויב, שהיטיב להכיר. עם הוסד שכונת קרית-شمואל על הגבעה, עברה המשפחה לאגור שם. משה היה ילד חביב, עדין نفس, חברותי מאוד ושש לעזר לזוֹלת. עם תום למודיו בביה"ס היסודי, הפך להיות מדריך צעיר בתנועת הבוגר העובד. מגיל צעיר מאד הцентр משא לשורות ה"אגנה" והיה פעיל מאד כנער ק舍 בתקופת הפעולות העוינית של העربים.

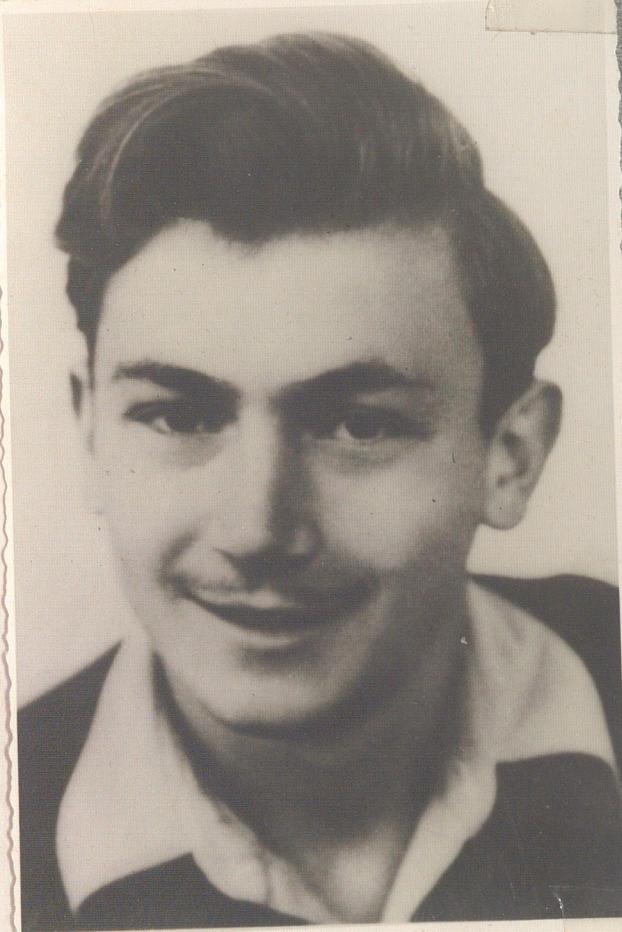
משה שאף למד בבי"ס תיכון מקצועי, אך כיון שלא היה בי"סصة במקומו, נידד משה לצפת למשך שט. הוא התגורר אצל משפחה צפתיות וקשר עד מהרה קשרי ידידות עם חברים רבים. משה לא הצטמצם במסגרת למודיו בביה"ס המקצועי "אורט", את שעות הפנאי שלו הקדיש לפעילויות בקרב הבוגר. ביזמתו הוקם במקום סניף של תנועת "הנוער העובד". בשנה השלישית לשנותו בцеפת פרצה מלחמת השחרור. משה, שעבר קורס מל"י, הדריך את חברים הצעירים בדרך התגוננות. כשהעיר צפת הייתה נתונה במצב, הייתה מנוקת לחלוין, וכמוון שם עטור לא היה במנצאות. גם משה ויזם הוצת עטור פכימי מקומי ואך שימוש זמן מה לחבר במערכת. תוך פרק זמן קצר, הפך משה להיות אחד מעמודי התווך של העיר.

בליל ذ' בניסן ערב פ██ח תש"ח הותקפה צפת ע"י הערבים התקפה קשה ביותר. מספר חברים של משה נפצעו, חלקם אוושפו בבית-החולמים. משה יצא לפקד את חברים ובאזור בית-החולמים מצא את מותו. כדור של צלף ערבי פגע בו ותרגו. נפטר בבית-הקבורות בגבוסר.

משה זהרוני

חדשים עברו, והלב אינו מאמין שמשלה היפה ותחמוד, שגדל לעניין, איןנו. הנה אראה את משלה בז' נסנס לגן, וחוזר וומרים בצחוך מושך על פניו. עבר זמן ומשתלה גדל וננסנס לבית הספר. עליה מכיתה לכיתה, תמיד חלק כבוד למרדים ולמבוגרים ממוני, ובוקר אהב וכיבד את הורייו. וכך, שלב אחריו שלב — בנווער העובר, "הטוטלי" וכדומה. משלה גמר את בית הספר ונסע לנצח ללימוד בבית ספר מקצוע. שם מצא את הנער מונח, ארגן את הנער, הקים את סניף הנער העובד במקום — והוא מודרך וחבר טוב בתנועה ואחוב על כל חבריו. מידי שבת בקר את הורי בטבריה, כי ירע שאמו מחה לו כל השבעון, גמר את בית הספר המקצוע והיה לפועל מקצועי. בפרוץ המאורעות נעשה גוטר בצפת. ביום עבד ובלילה שמר. אך הנה פגע בו כדור של צלף טמא, משלה נפל ואיננו. ההורים השכילים אינם יכולים להשלים עם המציאות המה שבני הטוב והעליז והשמה לא ישוב בוכם ההורם יומם וליל, כי הכאב גדול, הפטצע עמוק מאד.

משלה, לא נשכח לעולם. תמיד תעמוד לצד עינינו. הדודך שרה

11-3-48
 מה מתקנן ח-ט ווועדרה הייא געראַה
 פָּרְשָׁאָה גִּימָּעָה אֶרְזָה וְעַמְּדָה אֵה בְּגַּעֲגָעָן,
 אַלְמָה זָאָר אַלְמָה חַרְבָּה אַלְמָה אַלְמָה אַלְמָה
 גַּרְגָּלָה גַּרְגָּלָה רַיְצָה קַהְלָה קַהְלָה
 אַגְּלָה פְּסָה רַגְלָה אַגְּלָה וְהַגְּלָה אַגְּלָה
 גַּתְאָה דַּיְהָ גַּתְאָה. אַסְּבָּה גַּפְאָה אַסְּבָּה
 גַּתְאָה אַסְּבָּה סִגְמָה סִגְמָה סִגְמָה
 גַּיְאָה פְּגָיָה גַּתְאָה גַּתְאָה אַסְּבָּה
 גַּפְאָה פְּרָאָה גַּתְאָה גַּתְאָה גַּתְאָה
 פְּסָה אַהֲרָן גַּתְאָה. אַיְזָן דַּעַעַת אַסְּבָּה
 גַּיְגָה גַּתְאָה גַּתְאָה גַּתְאָה גַּתְאָה
 גַּתְאָה גַּתְאָה גַּתְאָה (הַיְלָה אַלְמָה עַלְמָה וְקַהְלָה)
 גַּתְאָה גַּתְאָה גַּתְאָה (הַלְּבָה קַהְלָה גַּתְאָה)
 גַּתְאָה גַּתְאָה גַּתְאָה כַּלְעָגָן אַזְּבָּה כַּלְעָגָן
 גַּתְאָה גַּתְאָה גַּתְאָה. חַו אַלְמָה

ବୀରମ କେ ଲାହୁ ପିଲାନ

one year old & the doc
is a chis and reefing.

କେବେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

for ourselfs. And we were so well received at the
station that we were invited to stay over night.
The station master's wife had prepared a
delicious meal for us. We were seated around
the fire and enjoyed the evening. The next
morning we continued our journey. We
had a long and difficult climb up a steep
hill. The road was narrow and rocky. We
had to stop frequently to let oncoming
traffic pass. It took us several hours to
reach the top of the hill. When we finally
arrived, we were exhausted but happy.
We had a great view of the surrounding
mountains and valleys. The air was
fresh and crisp. We stopped for a
short break to rest and take in the
view. After a few moments, we
continued on our journey. The road
was still rocky and uneven. We
had to be very careful as we
navigated through the narrow
passes. Finally, after what seemed like
an eternity, we reached our destination.
We were greeted by the station master
and his wife. They had prepared a
simple meal for us. We were
tired but happy to have arrived
safe and sound. The station
master offered us a place to stay
overnight. We accepted his offer
and spent the night in their home.
The next morning we said our
goodbyes and continued our journey.
We had a long and difficult climb
up a steep hill. The road was narrow
and rocky. We had to stop frequently
to let oncoming traffic pass. It took us
several hours to reach the top of the
hill. When we finally arrived, we
were exhausted but happy.
We had a great view of the surrounding
mountains and valleys. The air was
fresh and crisp. We stopped for a
short break to rest and take in the
view. After a few moments, we
continued on our journey. The road
was still rocky and uneven. We
had to be very careful as we
navigated through the narrow
passes. Finally, after what seemed like
an eternity, we reached our destination.
We were greeted by the station
master and his wife. They had prepared a
simple meal for us. We were
tired but happy to have arrived
safe and sound. The station
master offered us a place to stay
overnight. We accepted his offer
and spent the night in their home.

10-3-48, 11:22 PM, מילון

מילון

מילון קידושי נספחים וילק.

? מילון קידושי נספחים וילק.

בן יעקב ומלומה. – נולד בטבריה בפורים ח' (11.3.1928). גמר את בית"ס העממי בטבריה והתחיל למד בבי"ס תיכון. היה חבר ואח"כ מדריך בהנוער העובד ופעיל בגונ"ע. משנוסף בصفת בז'הספר המקצוע למכניקה עידינה ביזמת החאדהות בני היישוב, בתורמת לשפה ברין ובשותפות עם הסתדרות העובדים, ראה הנער משה פקיד חלוצי לעצמו להיות מראוני ה תלמידים במוסד ולוחם למודרניזציה של חייו הצבוד היהודי בעיר-המקובליס העתיק ברוח שאיפורה צבור העובדים. אחרי גמר את בית"ס נשאר לעבוד בכוח-המלאכה לצד המוסד, ביחיד עם מספר חניכים ממשיכים. גם בכור ראה חוכמה חלוצית: להפוך את כוונו של זרם מסע הנער. מתוך אשר ציירי צפה היו "הבראים" לבקש את מזלם ועתידם בעיר החדשות ובישובי השפלה ומרוקנים את עירם מכוחות נורא, אמר הוא להורל את הפלא, שצעריהם מקורם של היבים ערבניות יונחר יבואו להשתקע באפקת ולהזדש את נועריה. להגיגיו אלה נתן בטוי במשמעות יומן, וגם בחרוזים נאים היה מביע שאיפורת פטוריית. היבם טפורה ומוסיקו וחשוד לאחבען גם על חבריו לשם יצירה חייה הרבורה בעיר הרדומה. לכשימים הללו שבטל על עצמו המפסר ברצונו ליצור את הכל מבראשית, במרקע עז של לוחם צעיר, שמלחי-ראות מה שאחרים עשו וניסו לעשות איינו רואה את החומריים שבין הרצוי ובין האפשרי. בדקותו הרבה לעיר שאמր לעצב את דמותה מחדש נשאר בה גם בחורץ ח"ה, כסיכון תושביה היהודיים היו קודרים ביותר בהור הים הערבי העוין, וטובן שנמנה על מגצת הפעילים והמסורתים. במרקע המركיע ממאל לחומר האפשרות הדלה אמר לייסד עתון יומי בصفת, למען תהיינה ידיעותיו המהימנות חריש כפני שטויות הבהלה המתחלכלה בעיר,

ובינתיים השתחף בהוצאות הפליגות של "קול צפה", שהוציאו
פקודת ה"הגנה" המקומית. אך עודם לא כל השתחף בעמידה על שדר
הרוּבָע היהודי בצד המגן. על נסיבות נפילתו מפגיעת כדור צלע
ביום 18.4.48, ישנו שחוי גירסואו: לפि האחת קרה האטוֹן בעת
לכחו לבקר חברים פצועים בביה"ס המקזוּי, והוּבָא לקבורה
לצד מגן כשהערבים חקרו את בית"ס המקזוּי, והוּבָא לקבורה

בגינוסר, כיו תחיק יאג'וֹת היְגַדָּה
סְטָאָה, מעתה 10 שעון, הוּא גַּם יְקַרְבָּה
חַמֵּת תְּמִימָה

ପାତ୍ର କଣ୍ଠ ରହିଲୁ ମନେ କିମ୍ବା
କାହାର କାହାର କାହାର

אך אם נבדוק על ימינו יתגלו
דברים כמו זה מפוזר...
הנורא היה שמי' הינה לא יותר רפורם
הו ורשותו מילא בלבוש תרבותי ותרבות
נוראה נושא של סוף תקופה ובעיקר
בתקופה זו

הנורא היה שמי' הינה לא יותר רפורם
הו ורשותו מילא בלבוש תרבותי ותרבות
נוראה נושא של סוף תקופה ובעיקר
בתקופה זו

...אבל אם תשים לבו
את הכתובים יתגלו לך רוחם של
הנוראים מילא בלבוש תרבותי ותרבות
נוראה נושא של סוף תקופה ובעיקר
בתקופה זו

הנוראים מילא בלבוש תרבותי ותרבות
נוראה נושא של סוף תקופה ובעיקר
בתקופה זו

היה כהרי

א/נ

בְּזַעֲקָדָה
בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה

בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה

בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה

בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה

בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה

בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה
בְּבִכְעָלָה

